

GS 1638

Blomsterqvastarne.

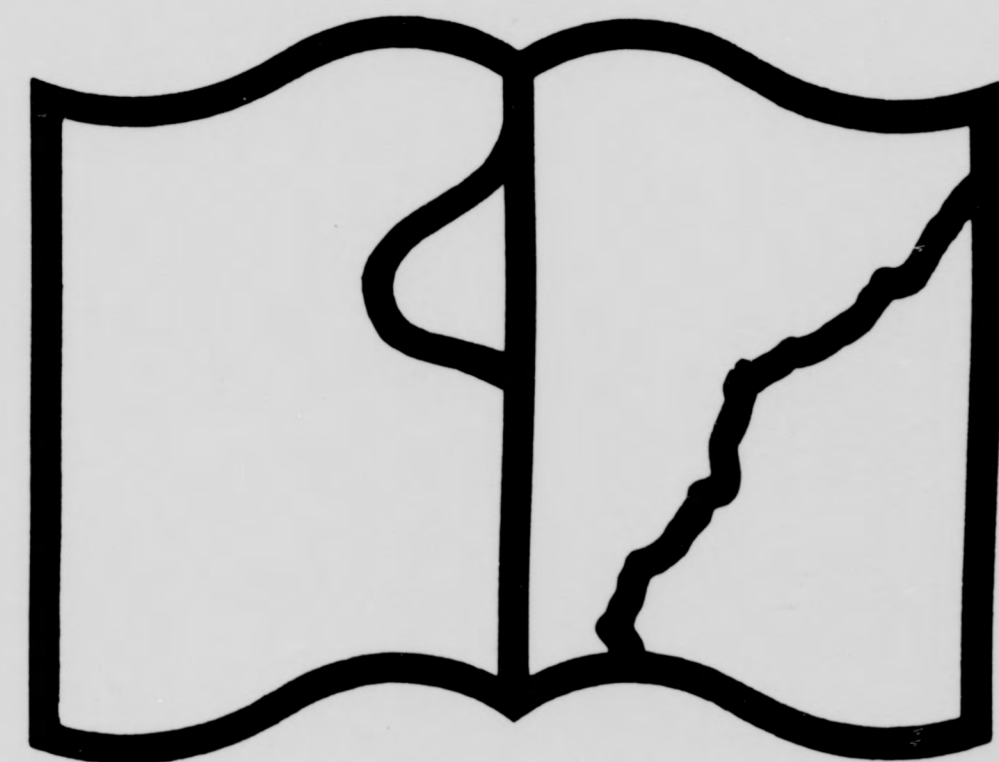
Sulklappar

för i år,

åt Herr Jång. Waf en Grönberg

Stockholm 1819,
Tryckt i Marquardtska Boktryckeriet.

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbindning
Damaged text

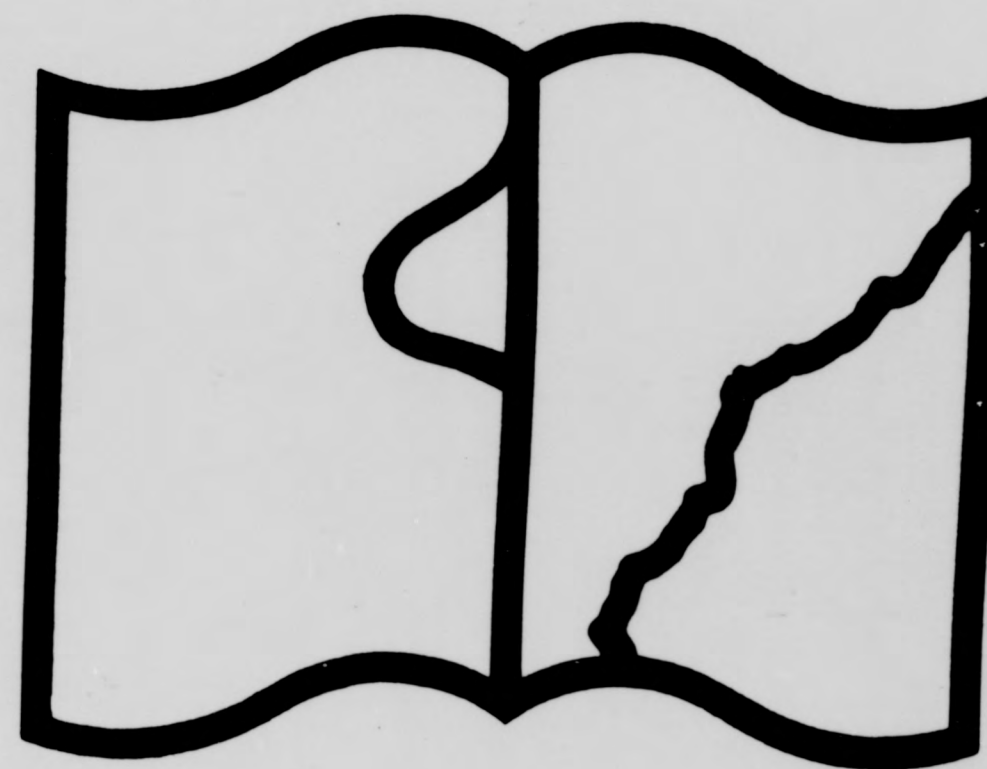

Det fanns uti en hufvudstad
En man rätt munter, lustig, glad,
Och han war bland de feta,
Allt wäl.
Men inte swär att reta,
Ni förstår mig wäl.

Han war en duktig kommandant
Uppå Bastilien — det är sannt:
Han sof i stora salen, A. w.
Och glömde bortt Journalen. Ni ic.

Han på sitt bergfasta kastei
War waken morgon, middag, qwäll;
Men sålän fanns han redig, A. w.
Och aldrig war han sedig. Ni ic.

Hans stolta min, hans höga ton
Gaf mycken wigt åt hans person;
Hur ljuf, då hjeltens öga A. w.
Såg drifligt mot det höga! Ni ic.

Jag med det höga menar ej
Den azurblåa himlen — nej!
Jag menar högsta salen, A. w.
Der jemmern bor och qvalen. Ni ic.

Högt wördad af sin garnizon
Som någon Sultan på sin thron,
Är kommandanten bister, A. w.
Och tror sig utan brister. Ni ic.

Till honom kom en lång gesandt
Från afgrunden — ja, det är sannt!
De begge börja språka A. w.
Gjufst att hwaranna råka. Ni ic.

Gesandten sade: "Fära bror,
Här wåra kappor, som jag tror:
Jag fått den rättigheten A. w.
Att pissa menskligheten." Ni ic.

Det sågnar mig min bästa wän,
Sa' kommandanten då igen;
Hvem är som fram befaller? A. w.
Två eller tre inalles? Ni ic.

Men säg mig dock min hjertans du!
I ditt district du är ej nu — — —
Tig! det hör ej till saken, A. w.
Blif klok — och blif nu waken Ni ic.

Här finnes ju uppå ditt slott
Wäl mycket ondt men intet godt,
Ja, utom andra lufwar A. w.
Wäd' mördare och tjuftar. Ni ic.

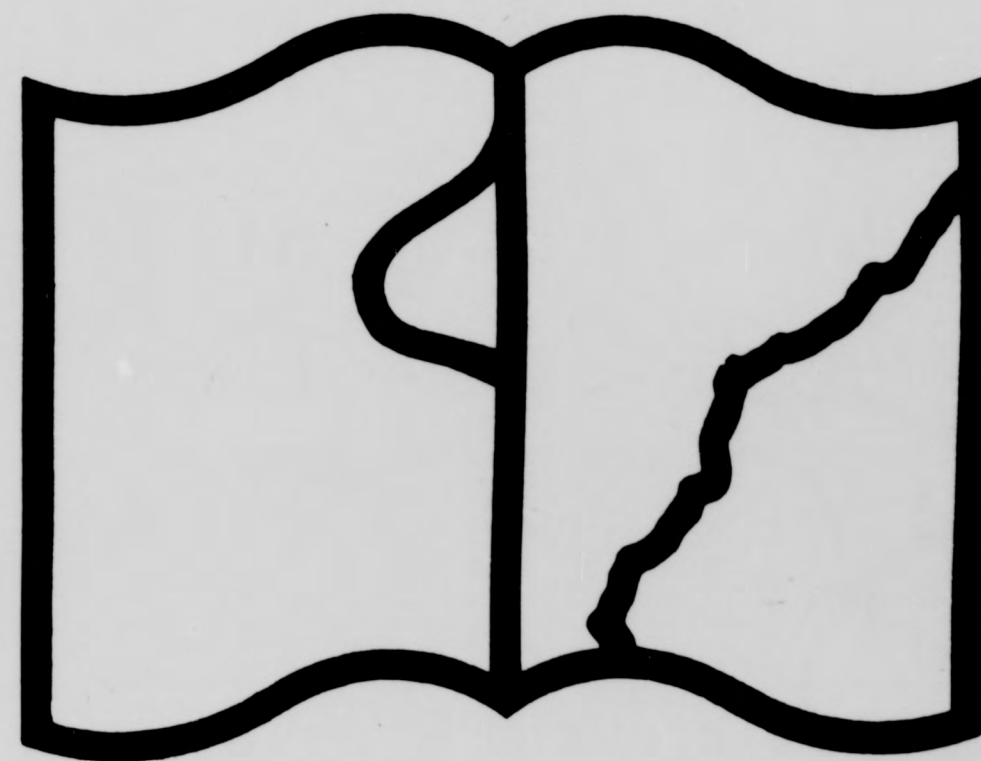
Jag fram af dem två eller tre,
Ty prompt bekänna skola de:
Wet, menskliga naturen A. w.
Här slägtskap blott med djuren. Ni ic.

Nu förs den första syndarn fram,
Dum och oskyldig som ett lamm;
Han fick en blodig aga A. w.
Med kappor inte swaga. Ni ic.

Ej hjälpte klager och skrik,
Den pistade war som ett lik,
Och slagen, krossad, bruten, A. w.
Han wäntar dödsminuten. Ni ic.

Se sådant kallas menskligt godt,
Då den det fått, är utan brott;
Men rättwisars Betjente A. w.
Se sådant tractamente. Ni ic.

En stackars gumma förs in:
"Du är ju ful som sielfwa hin —
Ja du wet utaf brottet A. w.
Bekänn då här på slottet." Ni ic.

Nej nådig herre, söta fan!
Bekänna på mig jag ej kan.
Jag jemt är öppenbjertig, A. w.
Hans nåd! o war barmhertig! Ni ic.

Nå känn det första rappet — känn
Och om ej klara sanningen
Nu fås från dina läppar, A. w.
Den fås af dessa läppar. Ni ic.

Nu nya rapp! en härlig sak!
Den som dem ger, se han har smak
Blott för det sanna, sköna, A. w.
Hvem skall väl honom kröna? Ni ic.

Och gumman döende och swag
Nu tog till vittne Gud och Lag;
Nu fanns ei läppar mera, A. w.
Hon då fick repåsera. Ni ic.

Med sjuka foten på en stol
Och hatt på hufvud som i fjol,
Herr kommendanten, waken, A. w.
Besett nu hela saken. Ni ic.

Rättvisan wakenade en gång,
Fast icke under spel och sång,
Brott bör i dagen straffas, A. w.
Men oskuld icke straffas. Ni ic.

Den som torterat oskulden,
Blef nu ej mera lagens wän;
Så orätt wälde faller, A. w.
Nu bor han inom galler. Ni ic.

Men kommendanten, som ett nôt,
Såg andras olycka — och skröt
Att han ännu war herre; A. w.
Nu tiger han, — desf wärre! Ni ic.

Hwi tillåt han förråderi —
Mot menskligheten, som är fri?
Fri uti lugna bojan, A. w.
Man helig är i bojan. Ni ic.

Det Lagens mening är — och hon
Du sitter på den högsta thron.
Hon sweket icke gillar, A. w.
Man henne ej förwillar. Ni ic.

Begrunda Lagen, kommendant!
Hon talar wisliga och sannt;
Och gör då intet wäsen A. w.
Af storheten i chåsen. Ni ic.

Det är wäl bra att från sin sång
Besalla fångnekt, piga, drång;
Men det är, som är troligt, A. w.
Mer ljust att sofwa roligt. Ni ic.

Den som ej dansa kan på bal
Och icke somna utan qwal,
Och ej sin synd qwittera N. w.
Den bör som ni regera. Ni ic.

Men fåra själ blif åter from,
Så fruktar du ej werldens dom.
Nu till beslutet skynda N. w.
Att aldrig mera synda. Ni ic.

Jag till arresten
Nu icke ej lönligt :: tillbaka går,
Just der jag blir wälkomna gästen,
Fast oren följer mina spår
Uti arresten.

Jag i arresten
Har fordom varit :: en kommendant.
Till syndarn kom den mjuka presten,
Jag hörde honom tala sannt
Uti arresten.

Då i arresten
Guds ord jag hörde :: jag likwäl drack,
Och brydde mig slätt ej om resten,
Förutan öl och rom och rack
Uti arresten.

Men i arresten
Kom ångern till mig :: wist mången natt;
Jag tänkte blott på pounch, ej presten,
Och presten trodde jag besatt
Uti arresten.

Ufrån arresten
Jag hämtat godset :: jag har ej nöd:
Skomakarn, stackarn, blott har lästen,
Men jag har dagligt öfverflöd
Ufrån arresten.

Uti arresten
Jag pinar alla :: respekt jag har;
Jag samlar allt ur dolda nästen,
Det är förwårswadt, som jag tar
Uti arresten.

Ufrån arresten
Till källarn Draken :: förutan fjäs,
Och sedan drängen förspånt hästen,
Jag reser strax uti min chås
Ufrån arresten.

Sen till arresten
Jag tröttn och tungfint :: tillbaka far,
På vägen tänker jag på presten,
Men kommer hem, en glögg jag tar,
Uti arresten.

Nu i arresten
Uti all tyfhet :: jag wanka plår,
Och glömmmer bortt de starka fästen,
Och tror mig att en fung jag är
Uti arresten.

Men i arresten,
Jag som war fordom :: så styf och rak,
Och som ett lass drogs utaf hästen,
Snart blifwer wänlig och blir spak
Uti arresten.

Ufrån arresten
Då skynda, skynda :: du sjuke man!
Dig Doctorn plåstrar — men för resten
Han nånstid dig ej hjälpa kan.
Nej, tag nu presten!